

70årsjubileum

Jeg vil gi en kort gjennomgang av ting som har blitt gjort, sagt og skrevet i foreningen gjennom disse 70 årene.

Stiftelsesmøtet ble avholdt i Framtias kinolokale den 4. september 1954. Foreningen fikk navnet «Lørenskogs Venner» og Herman Skram ble formann. Kontingenten ble satt til kr.1,00 for enslige og kr 1.75 pr. måned for par. Foreningens formål var å være til hygge og oppmuntring for hverandre og i vanskelige situasjoner hjelpe med råd og veiledning. Foreningen het Lørenskogs Venner fram til 1966. Da skiftet den navn til Lørenskog Pensjonistforening.

Medlemstallet var 41 etter første møte og det vokste stadig. I 1989 var det 288 medlemmer og det møtte ca 200 på hvert møte. De ønsket nok hele tiden å få nye medlemmer, men i en protokoll fra et styremøte leste jeg at de faktisk avslo en søknad om medlemskap., og det var ingen begrunnelse skrevet ned. Man kan jo lure! Møtene ble holdt på Framtia og forskjellige andre lokaler til 1969. Så var det noen år på Løkenåsen skole, før den kom til Kjenn på 80-tallet. Et fint tiltak som kom tidlig i gang, var at en buss kjørte rundt i bygda og samlet opp medlemmene til møtene.

Fram til 1963 var det opprop på møtene, så et medlem ble en gang underrettet om at man gjerne så han oftere på møtene. I begynnelsen var de strenge med kontingenten. I 1956 hadde 2 medlemmer ikke betalt kontingent på 3 måneder, og fikk beskjed om at de var strøket i protokollen. Og var de ikke betalingen i orden, så fikk de ikke være med på turer heller.

Det var tydeligvis god stemning på møtene, for i mange av referatene ble det fremhevet at «man hadde tid til en hyggelig passiar før man gikk hver til sitt.» Og i et referat fra 1956 leser vi; Møtet sluttet i vennskapelig forståelse. Vi reiste hjem med den overbevisning at hyggen og vennskapet ble bedre for hvert møte» Kan vi si det samme idag? Ja, forhåpentligvis!

Jeg har lyst til sitere en kommentar fra en formann som ble valgt i 1956: Han takket for tilliten og forsikret om at om Gud ville og han var frisk og fikk leve, så skulle han såvisst ikke skuffe dem!»

Da det ble bestemt at medlemmene skulle ha med egen mat til møtene, var det et medlem som mente at da måtte maten stå på felles bord. For han var sikker på at alle andre hadde mye bedre pålegg enn han.

I 1980 ble det laget en egen sang, som heter Pensjonistsangen og den åpnet møtene i lang tid.

Til underholdning ble det brukt mye lokale krefter. Fru Helleberg med sitt trekkspill var med på de fleste møter og turer gjennom 30 år. Allerede på første medlemsmøte «ønsket flere par seg inn i dansens hvirvler til fru Hellebergs smektende rytmer».

I 1966 prøvde de seg med å spille til dans ved å bruke grammofon. Det fungerte bra, så senere ble det dans på møtene, vekselvis med levende musikk og grammofon. En gang hadde nok formann satset skikkelig når det gjaldt underholdning. Da opplyste han på et styremøte at han hadde fått en dramatisk klubb til å underholde på neste medlemsmøte.

Det ble i flere år arrangert juletreff med både gang rundt juletreet og pakkeutdeling.

De begynte tidlig med at medlemmene skulle ha med gevinster til møtene, og en periode måtte de som ikke hadde med pakke, betale 4 kr istedet. Den første utlodningen i 1954 var nok tatt litt på sparket; da ble det loddet ut noen tiloversblevne kaker fra bespisningen. Senere var det til dels store gevinster på de større lotteriene.

Og de var flinke til å spørre bygdas forretninger om de kunne bidra med gevinster til utlodningene. På en utlodning i 1957 var det bla. 5 hl koks, 1 kg knakkwurst, 2 kg margarin 1 favn ved og en stor linduk. Tradisjonen med at medlemmene har med egen gevinst, fungerer i dag også og utlodningen er et populært innslag.

Det var ikke så mange aktiviteter utenom møtene den første tiden. Men et referat fra 1955 viser til at de vil søke kommunen om gratis bad eller litt moderasjon for medlemmene. I 1973 ble det åpnet et hobbyrom på Fjellhamar Gård med mange spill og 4 kortleiker som medlemmene ble oppfordret til å bruke. Det ble også lagt opp til syng og hekling.

Aktivitetstilbudet økte etterhvert. Det ble feks. dannet et sangkor i 1976, og leikarringen ble stiftet i 1981. Foreningen hadde også en amatørteatergruppe i flere år, som underholdt på møtene med revy, sketsjer og sang. Det ble flere ganger forsøkt å lage en intern avis. Den ble kalt Trygdingen. Men den ble aldri noen stor suksess.

Bowling startet de med i 1988 og det ble allerede fra starten meget populært.

I de senere år har det blitt etablert en bocciagruppe som stadig vokser

Allerede første året var foreningen på sommertur. Da gikk turen til Eidsvoll rundt Hurdalsjøen. I begynnelsen var det bare en tur, men ganske snart ble det utvidet med flere turer i året. Mye av pengene skaffet de ved basarer og utlodninger. Da skulle alle medlemmer som orker og har syn og helse dertil, hjelpe til med loddsalget. Innsamling av flaskekapsler var også et av tiltakene for å skaffe penger til turene.

Det ble i 1966 vedtatt at alle turer skulle foregå innenfor landets grenser. Men allerede i 1967 fikk formann en gratistur til Danmark med Norsk Folkeferie. Det resulterte i at i 1968 gikk den første utenlandsturen til Danmark med 31 medlemmer. Og den første Harryturen gikk til Arvika i 1979.

Jeg avslutter med å lese et referat fra en tur i 1957.

Torsdag den 18-7-57 hadde Lørenskog Venner en helt strålende tur med buss til Granvold på Hadeland. Vi startet kl 0815 fra Røykås om Kinskogen. Forøvrig rundt i Haneborglia til Fjellhamar, hvor mange av medlemmene stod og ventet, glade og fornøyde over å skulle få en deilig tur i så fint vær, og dem blev såvisst ikke skuffet heller.

Så bar det iveri over Strømmen og Gjelleråsen, Nittedal og Hakkadal og mange skjønnne bygder og grender indtil vi vi kom til Granvold Hotell, hvor vi først spiste frokost og siden så oss omkring i en av søsterkirkene og ellers på gården, eller gikk turer. Så kjørte vi til Hadeland museum, hvor det var meningen at vi skulle vært inne og besett oss. Men formann, som ledet oss hele turen, syntes kr 1.50 pr person var for meget. Han forhandlet med ledelsen av museet om en lavere pris da vi var så mange. Men det blev helt avslått, og vi ble enige om ikke å gå inn.

Så kjørte vi tilbake til hotellet igjen Hellberg underholdt oss med trekkspillet. Ikke bare da, men under hele turen, fra vi stertet til vi var hjemme igjen. Klokka halv tre fikk vi deilig middag som bestod av kjøttkaker og flere sorter grønnsaker, og desserten var riskrem, og alle lovpriste den deilige maten, som ikke bare var godt tillaget, men også hurtig og mønsterverdig servert. Formannen har nok en del av skylden for at maten var så storartet. Han var selv ute en uke forut og snakket med vertinnen personlig om maten vi skulle ha og at den måtte være godt stekt og kokt.

Formannen opplyste på bussen straks vi startet at han hadde snakket med ledelsen av de blå omnibusser og fått helt gratis buss så Lørenskog Venner ble spart for mye pengeutlegg og det har vi kun formann å takke for, som har gjort så meget for å få en så god og billig tur. Vi kan også takke alle medlemmer av Lørenskog Venner for dem var så flinke til å selge og ta nummer på bøkene ved basarene og likedan gi gjenstander til samme formål. Inntekten av det hele skulle jo gå til denne turen som vi alle vet. Ved femtiden ble det servert kaffe og vi hygget oss godt sammen. Etter kaffepausen leste formann opp en prolog som fikk stor applaus av både medlemmene og de tilstedeværende gjester av hotellet. Formann takket for at gjestene ville høre på ham, og snart stod vi reiseferdige til å dra på hjemvei igjen. Da vi startet derfra stod personalet og sang for oss og vinket til oss og ønsket god tur og velkommen igjen. Det var også sørget for å ha med leskedrikk og drops som ble delt ut til alle. Hjemturen gikk nedennom Hønefoss, så om Sundvollen og Sandvika og vi var i Lørenskog omkring titiden efter en god og helt igjennom hyggelig tur.